

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: D. N. V., narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČ
00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2024, č. j. OAM-1079/ZA-ZA11-HA06-2024, o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby se zamítá.

Odůvodnění:

- Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23. 10. 2024, č. j. OAM-1079/ZA-ZA11-HA06-2024 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), žalovaný rozhodl o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 19. 8. 2024 tak, žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“) nepřipustná a řízení podle § 25 písm. i) zastavil.
- Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“).
- Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že jedině v případě přiznání odkladného účinku žalobě bude moci setrvat na území České republiky. Žalobce uvedl, že má za to, že splňuje podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, neboť má za to, že výkon a jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám a současně přiznáním odkladného účinku nevznikne újma žádným jiným osobám, neboť není dle žalobce ve veřejném zájmu umožnit výkon rozhodnutí, jímž by došlo k porušení řady mezinárodních závazků včetně práva na spravedlivý proces.
- Ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku dne 11. 12. 2024 žalovaný sdělil, že není dle jeho názoru naplněn některý z důvodů uvedených v § 73 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku žalobě, a proto s jeho přiznáním nesouhlasí. Žalovaný má za to, že účinky napadeného rozhodnutí pro žalobce nepředstavují nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Uvedl též, že přiznání odkladného účinku je vyhrazen pouze pro ojedinělé případy, kdy by v důsledku okamžitého

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

výkonu rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Žalovaný shrnul, jaké podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě stanovuje § 73 s. ř. s. První podmínku (tedy, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu) musí osvědčit žalobce. Nestáčí přitom pouze poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik této újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo možné označit za újmu. Žalovaný má za to, že důvody, které žalobce uvádí v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nemohou prokázat vznik natolik intenzivního následku, který by se dal považovat za újmu podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
7. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. rozhodne soud o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že je na žalobci, aby tvrdil a prokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tj. újmu, jež je těžko nahraditelná či kompenzovatelná. Jen tak může soud naplnění této podmínky posoudit. S ohledem na to, že žaloba zásadně nemá odkladný účinek, nesmí být hrozící újma vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, ale naopak natolik významná, že opravňuje, aby odkladný účinek byl výjimečně uplatněn. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude újma žalobce i tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení NSS č. j. 6 Afs 73/2014-56 ze dne 21. 5. 2014).
10. V rámci řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní výhradně navrhovatele, tj. v daném případě žalobce. Je tedy zcela na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobci, aby přesvědčivě a konkrétně uvedl důvody, pro něž mu v případě výkonu napadeného rozhodnutí hrozí v případě nepřiznání odkladného účinku žaloby nepoměrně větší újma než jiným osobám a současně tato svá tvrzení prokázal. Žalobce se v návrhu na přiznání odkladného účinku spokojil s toliko liknavými tvrzeními o hrozící újmě bez bližšího rozvedení, v jaké konkrétní oblasti života by došlo k jeho narušení. Současně pro svá tvrzení žalobce neoznačil ani nepředložil žádné důkazy. V důsledku uvedeného tak žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní. Současně soud odkazuje na samotnou žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 19. 8. 2024. V této již druhé neúspěšné žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvádí pouze to, že se nechce vrátit do Vietnamu, chce v České republice pracovat a vydělanými finančními prostředky pomoci své rodině v domovském státě. S ohledem na to, že se v daném případě jedná již o druhou žádost o mezinárodní ochranu v ČR, kterou žalobce nijak blíže neodůvodnil, a absenci jakýchkoliv konkrétních důvodů návrhu na přiznání odkladného účinku, neshledal soud tvrzení žalobce o nepoměrně větší újmě v případě nepřiznání odkladného účinku žaloby za způsobilé prokázat nezbytnou intenzitu takové újmy, aby odůvodňovala přiznání odkladného účinku žaloby.

11. Vzhledem k výše uvedenému lze uzavřít, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tudíž nebyla splněna jedna z kumulativních podmínek pro přiznání odkladného účinku, pročez byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s.ř.s. *a contrario* zamítnut.
12. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s., a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 13. prosince 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.